

Egészségügyi korszerűsítés községekben

Evről évre több pénz költözik a szegedi járás egészségügyi, szociális létesítményeire. Legutóbb is az egészségügyi és szociálpolitikai csoport felmérte azokat az épületeket, amiknek a rekonstrukciója 1971-ben megoldható. Így többek között Szatymazon felújítják a körzeti orvosi lakást 250 ezer forinttal, Pusztaszeren pedig a körzeti orvosi lakás felújítása mellett a rendelőről sem feledkeznek meg. 120 ezer forintot szánunk erre a célra.

A domaszékieknek régi kívánsága, hogy a tanácsadó rendben legyen, jövőre 320 ezer forintot kapnak erre a célra. Az üllésiek a körzeti orvosi rendelő felújítására 80 ezer forintot, az újszentivániaiak pedig a bölcsödére 100 ezer forintot költhetnek.

Eredményes év a népművelésben

Közel 700 előadás — Díjak, jutalmak

Tegnap délelőtt Szegeden, a járási tanács végrehajtó bizottságának tagjai megvitatották a járás népművelési tevékenységét és 1971. évi programját. Ezt követően Kiskundorozsmára látogatnak, ahol a nagyközségi tanács vb-munkáját értékeltek és megvitatották a további feladatokat.

Igen eredményes évet zárt a népművelés a szegedi járásban. Ehhez a népművelők nagy segítségét kapták a társadalmi és tömegszervezektől. De az sem lényegtelen, hogy éltek az adottságokkal, különösen a két nagy évforduló, felszabadulásunk 25. és Lenin születésének 100. jubileuma, nagy lehetőségeket adott az eredményes népművelői munkának. Továbbá a május 14–16. között megtartott Országos Népművelési Konferencia is segítette, sürgette a közművelődés korszerűsítését, az igényesebb eszközöket, a szocialista hazafiságot tudatosítását stb.

Az idén például az ismeretterjesztő előadásokat a szegedi járásban a tervezetnek megfelelően teljesítették. A megtartott 680 előadás közül 35 százaléka volt természetudományos, 65 százaléka társadalomtudományi. Megnőttek a minőségi követelmények. Az előadók fel-

készültségének és kiválasztásának — több helyen tudományos fokozattal rendelkező szakelőadót hívtak —, másrészt a szemléltetésnek is megnőtt a becsülete.

Igen rövid időn belül népszerűvé vált a szegedi járásban is az Ünnepeji velünk mozgalom. Ennek szervezésére járási operatív bizottság alakult. Ez irányította, szervezte, ellenőrizte és bírálta a mozgalom akcióit. Jellemző, hogy a községi falusi művelődési házakban működő öntevékeny csoportok közül 48, s egyéni versenyzők közül 89 küldte be nevezését. Nem kisebb eseményekre került sor ebben a művészeti mozgalomban, mint a vers- és prózamondók versenyére Algyőn, jubileumi szellemi vetélkedőre Balástyán, az ifjúsági klubok közreműködésével, járási folklórfesztiválra Üllésen, az irodalmi színpadok és színjátszó csoportok bemutatójára Kisteleken, a Lenin-centenárium alkalmából stb., stb. A bemutatott igen színvonalasak voltak, s bebizonyították ismételt, hogy a műkedvelés ma is közel áll a dolgozó emberekhez, dalolnak, táncolnak, színdarabokat adnak elő, szabad idejük jelentős részét feláldozzák a sikeres szereplésért. A zsűfolt nézőtér viszont azt bizonyította, hogy a színvonalas rendezvény megértő közönségre, telt házakra talál.

Az Ünnepeji velünk mozgalomban nyújtott kiemelkedő teljesítményért a következő csoportokat és egyéni közreműködőket részesítették jutalomban. A művészeti díjat, s vele 5 ezer forintot, a kisteleki művelődési ház ifjúsági színpada, ugyancsak a művészeti díjat, s 5 ezer forintot, a sándorfalvi művelődési otthon citerazenekara, valamint művészeti díjat s 5 ezer forintot nyert, az üllési művelődési ház néptánc csoportja is, Tóth Andrásné tápéi népdalénekest 600 forinttal, Tóth Irén kisteleki versmondót 300 forinttal, Stróhner Józsefné tápéi rendezőt 600 forinttal, Szilágyi János kisteleki rendezőt 1000 forinttal és Petres József forráskúti művelődési ház igazgatót 800 forinttal jutalmazták.

Igen szép eredményeket ért el a honismereti szakcsoportok is. Kiemelkedő szakcsoportokról adtak tanulságot az énekkarok közül a kiskundorozsmai, a zádkányszéki a fotó- és kisfilm szakcsoportok közül a balástyai, forráskúti, rúzsai, tápéi, mórakalmi, zádkányszéki szakcsoportok.

Igen szép eredményeket ért el a honismereti szakcsoportok is. Kiemelkedő szakcsoportokról adtak tanulságot az énekkarok közül a kiskundorozsmai, a zádkányszéki a fotó- és kisfilm szakcsoportok közül a balástyai, forráskúti, rúzsai, tápéi, mórakalmi, zádkányszéki szakcsoportok.

N. I.

Rómeó és Júlia

„Varázslatos! Kápráztató! Elképesztő! Lélegzetelállító!” — ezeket a felkiáltójeles jelzőket írták a világlapok és a szaklapok, a *Life*, a *Kine Weekly*, a *Saturday Review* és a *Mc Cals Zeffirelli* új filmjéről. Mást mi sem mondatunk. Aki látta a filmet, tudja, hogy az elragadtatás indulatszavai most a legelegánsabb és a legmélyebb kritikai elemzés pótlására is képesek.

Az olasz rendező filmváltozata *Shakespeare* drámai remekéről páratlan abban, ami a klasszikusok bemutatásának legfőbb értéke és egyben legfőbb nehézsége: a mához való közelségben. A *Rómeó és Júlia* filmváltozata hű a színpad nagy varázslójához cselekményben és szövegben egyaránt, s mégis töményen huszadik századi szellemű. S ezt a hűséges hűtlenséget Zeffirelli nem valami látványos trükkkel, hanem azzal valósítja meg, hogy sokkal inkább hű Shakespeare-hoz, mint a legtöbb rendező.

Tudjuk, milyen lényeges *Shakespeare* drámájában a két címszereplő szinte gyermeki fiatalasága. S mégis, annyi színházi előadás és film után Rómeót és Juliát talán most láthatjuk először olyan korúnak, ahogyan az angol drámaíró elképzelte őket. Zeffirelli filmjében Júlia szerepét a 15 éves Olivia

Hussey, Rómeó szerepét pedig a 17 éves Leonard Whiting játssza. Fiatalságuk ellenére mindketten hivatásos színészek; négy éve játszanak különböző londoni színpadokon. Zeffirelli 300 fiatal színész közül választotta ki őket; jól választott. Nemcsak fiatalaságuk, hanem tehetségük miatt is. A film Rómeója és Juliája ideális reneszánsz-figura és ideális mai fiatal. Az örök fiatalság megszemélyesítői ők ketten.

De nemcsak ők ilyen nagyon fiatalok, hanem tinédzserek a többiek is, akikben a két veronai család ellenértéte tettekké válik. Zeffirelli bizonyos részeket és jeleneteket kihagyott Shakespeare drámájából. De ez lényegtelen, megszokott rendezői gyakorlat. Az igazi különbség a *nagyszámú fiatal állandó jelenléte*; az olasz film „megfiatalította” Shakespeare-t. Illetőleg pontosabban — valljuk be — nem is őt, a színőt, a színház mindmáig legnagyobb alkotóját, akit ahogyan telnek az évszázadok, egyre jobban becsülné emberiség, hanem a konvenenális, tudálatos és öreges előadásokat. Új fényben ragyog ebben a filmben Shakespeare, de ez a fény az igaz, az eredeti. Zeffirelli hűtlensége a legigazibb hűség.

Ö. L.

HÉTKÖZNAPOK

Amíg a buszra várunk

Fiatal költőnők kötete jelent meg ilyen címmel a könyvesboltok kirakatában. Ebből megtudhattuk, hogy — úgy látszik — nemcsak Szegeden várunk sokat a buszra, hanem ország-szerint ez a helyzet: a sok időt rabló várakozás közben akár regényt is kigondolhat az ember. Hacsak azazal nem tölti idejét, hogy nyomdafestéket nem tűró formába öntse a busz körül forgó gondolatait.

Csöppet sem vigasztalja azonban az embert, hogy más is osztozik idegességében. A tarjaniakat sem, akik alig, hogy föllelegeztek volna, mert úgy tűnt, hogy érdemes tíz-húsz percet várni a buszra: máris megízlelték a buszvárók nagy közösségének keserű sorsát. Az ő buszuk ugyan-is kiszámíthatatlan. Az a

bizonyos, drága 9-es sokszor éppen akkor nem jön, amikor kellene, vagy gondol egyet, és két-három perccel hamarabb neki-vág útjának.

A szeszélyes busz akkor — stílusosan — fújja a legtöbb benzinfűstöt utasai orra alá, amikor (a nem csúcsidőnek tartott nap-szakban), délután 5–7 között hagy ki egy-egy járatot, minek következtében nem képes fölvenni a két busznyit várakozót. A kihagyások eredménye pedig az, hogy a több buszra való utas egyszeri szállítása nagyon megviseli az amúgy is nyöszörgő kien-céseket.

A fiatal költőnő könyve mindössze 86 oldal. Onnan tudom, hogy kiolvastam. Amíg a tarjani buszra vártam.

Esik, esik csendesen

Különös egy város vagyunk. Csak azt tessék megfigyelni, hogy itt minden másképp van. A Kárársz utcán például akkor is esik néha, ha derült az ég. Csak hogy nem a csendes eső pereg le az ereszeken, hanem a fal potyog le a korhűre dekorált házakról. S nem is csendesen, hanem jól észlelhető robajjal, nem is számítva az érzékenyebb lelkű hölgyek sikolyát.

Megértene az ember például ezt a csendes falhullást is, hiszen ősz van, ha mondjuk egy-egy patinásabb fal kezdene potyogni. (Abból is van elég városunkban.) De hogy a Ká-

rász utcán — ez egy kissé szokatlan. Képzeli csak el, hogy mennyivel romantikusabb, ha az ember fejére egy patinás öreg ház dől rá, s nem egy panelcsoda!

Az ereszre egy szavam sincs, az ereszt azt megcsinálták. De a pergés, perges, az ma is igaz. Mert ahol nem a fal hull, ott a festés pereg. Például a közismert Sellő-házról. Ja kérem, az idő vasfoga! Az nem ismer kegyelmet, és nem kopik el soha. Valószínűleg azért nem, mert mesterember kezelműkaja.

Veress Miklós

Húszéves a posta hírlapszolgálat

Az idén: egymilliárd sajtótermék

A postai hírlapszolgálat bevezetésének 20. évfordulóját alkalmából csütörtökön, tegnap ünnepséget rendeztek a posta-vezérigazgatóságon. Az ünnepségen megjelent Várkonyi Péter, a Minisztartanács Tájékoztatói Hivatalának elnöke. Horn Dezső, a közlekedés- és posta-

ügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója összegezte a hírlapterjesztés két évtizedes fejlődését.

A posta húsz esztendővel ezelőtt hozta létre az egész országra kiterjedő hírlapterjesztést. Azt megelőzően legalább kétezer olyan település, falu, lakott helység volt az országban, ahol nem árusítottak újságot. Eppen ezért a számszerű fejlődés vidéken a legszembetűnőbb. Falvakban, tanyákon 20 éve 4–5-féle lapot lehetett kapni, ma legalább 50-félét kínálnak a postások, a hírlapterjesztők. Az elmúlt két évtized alatt a forgalom több mint háromszorosára növekedett, 1950-ben 350 millió sajtóterméket adtak el, az idén több mint egymilliárddal számolnak. Az előfizetők száma a húsz év előtti 1,5 millióról 6 millió fölé emelkedett. A „standokon” és az egyéb árusítóhelyeken a húsz évvel ezelőtti havi 8 millióval szemben ma már 30 millió lap-példány fogy.

A legutóbbi 10 esztendő alatt 600 korszerű hírlap-pavilon és egyéb árusítóhelyet létesítettek, s jelenleg az országban 50 hírlapbolt is működik.

A posta a következő években újabb 300–400 hírlap-árusító helyet állít fel, csaknem 90 millió forintot fordít a hírlapterjesztés gépesítésére, gépjárművek, kerékpárok, kiskocsik beszerzésére. (MTI)

Képernyő

Köszönjük, jól vagyunk

Szerda este megjelent egy dokumentumfilm sorozat beköszöntője, a *Hogy érzi magát, elvtárs?* Első fejezete az egykori nagygyűléseken harangozó fiúkat kereste fel, szólította meg tévékamerák előtt. A sorozat nem hivatásos rendezője, Radványi Dezső mondta a tévéújságban, Ki tud róla? felhívások nagy visszhangra talált, belőle profitálnak. Száz embert kerestek fel az 1945–49-es hazai megmozdulások fényképein felismert résztvevőiből, hússzal készítettek riportot — s mindenekelőtt érdekességre törekedtek, a társadalmi közérzetről faggatták őket, találgatni akartak „azaz a nemzedékeket, amely a felszabadulás óta személyes ügként vállalja a szocialista forradalmat”.

A program így önmagában is szép: izgalmas, kell. Még azt is hozzátenném, nem

L. N.